

O princezně, která ráčkovala (Já nemám zámek) - - Z pohádky

Já nemám zámek s vysokou Emivěží
a kde mám Fvzít bohatGství?

Máš ale Amivánek jarní a Csvěží
a to je Ftvé královGství.

Já nemám Cpolštář s prachovým Emipeřím
a nad hlaFvou baldaGchín.

Dívám se Amina tvář a té tváři Cvěřím
mě stačí FmítG rozmaCrýn.

To co Fbylo dávno Gnení něco Cmuselo se Amistát.
Takhle Fláska všechno Gmění ve svůj Cvlastní protiAmiklad.
K čemu Fpak je velké Gjmění když tě Cnemá nikdo Frád?
CZámek náš je Fsnění a Gdlaně jsou náš Chrad.

Já nemám kočár zdobený zlatem
a nádherné trojispřeží

.
Tak tedy půjem brouzdat se blátem
a z bláta dál do louží.

já nemám stolek prostřený sluhou
a fontánu zahradní.

Máš ale nebe zdobené duhou když se den rozední

To co bylo dávno není něco muselo se stát.
Takhle láska všechno mění ve svůj vlastní protiklad.
K čemu pak je velké jmění když tě nemá nikdo rád?
Zámek náš je snění a dlaně jsou náš hrad.